

Eeuwige onophoudelijke beweging

– K.V.K. Nehru

Het nieuwe paradigma van de wetenschap Newton, Einstein en wat daaruit volgt

Uit de Tweede Wet van Newton weten wij dat als een kracht F werkt op een massa m , de versnelling (= de mate van verandering van de snelheid) a , wordt weergegeven door de relatie $a = F/m$. Maar experimenten die uitgevoerd zijn op elektrisch versnelde deeltjes toonden definitief aan dat dit niet het geval is bij zeer hoge snelheden.

Dr. K.V.K. Nehru van de Jawaharlal Nehru Technological University te Hyderabad, India, is lid van de Indiase sectie van de TS.

De grootte van de versnelling die geproduceerd wordt door dezelfde kracht vermindert geleidelijk op zo'n manier dat zij naar nul gaat naarmate de deeltjessnelheid de snelheid van het licht benadert. Zo zeer zelfs dat Einstein had aangetoond dat geen stoffelijk deeltje ooit versneld zou kunnen worden tot deze maximale snelheid. Sindsdien is het een geaccepteerd principe geworden voor alle natuurkundige theorieën.

Zelfs in situaties waar het *empirische bewijsmateriaal* duidelijk het bestaan aantoonde van snelheden die groter zijn dan die van het licht – zoals bij sommige quasar roodverschuivingen – ontkenen de wetenschappers de feiten gewoon, vanwege hun onbetwistbare onderdanigheid aan de denkbeelden van Einstein. Dit heeft natuurlijk het desastreuze resultaat gehad dat de ontwikkeling van natuurkundige theorieën in zijn groei gestuit is.

Achteraf kunnen wij nu zien dat, terwijl het misschien waar is dat geen stoffelijk deeltje versneld zou kunnen worden tot snelheden die hoger zijn dan die van het licht, Einstein en de anderen klaarblijkelijk voorbijgegaan zijn aan de mogelijkheid dat zulke snelheden natuurlijkerwijze zouden kunnen bestaan in hun eigen recht – er zouden best verschijnselen of entiteiten kunnen zijn die geschapen werden op deze snelheden, sneller dan het licht en die eeuwig in die snelheidscategorie gebleven zijn, zonder dat ze in staat waren hun snelheid af te remmen tot snelheden die minder zijn dan die van het licht. De theoretische conclusie dat de lichtsnelheidsbarrière niet doorbroken kan worden (door processen die bij ons bekend zijn) zou nog steeds waar kunnen zijn.

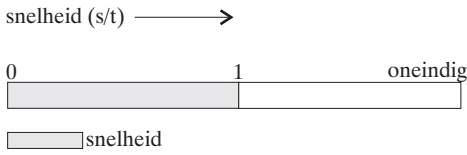

Fig. 1 Eendimensionaal snelheidsbereik

Erkenning van deze logische mogelijkheid opent een nieuw perspectief voor de bestudering van het fysieke universum. Laten wij eens kijken naar Fig.1, dat het volledige snelheidsbereik van nul tot oneindig toont. Om het spreken over eenheden in deze discussie te vermijden, zullen wij de snelheid van het licht nemen als de eenheid op deze schaal. (De reden hiervoor wordt zo meteen duidelijk). Het gearceerde gedeelte geeft de snelheden (ruimte/tijd) aan van nul tot één, de schaal die mogelijk is in ons universum, volgens de heersende dogma's. Indachtig aan het feit dat de (mathematische) inversie van één, één is, en de inversie van oneindig nul is, en door het snelheidsbereik van een tot oneindig als inverse snelheid te tonen, komen wij bij Fig.2. Hier zien wij een theoretisch mogelijk symmetrisch universum, met een sector waarin de mogelijke snelheden uiteenlopen van nul tot één, en een andere sector waarin *de rollen van ruimte en tijd onderling verwisseld zijn*, met de daarbij behorende inverse snelheden die uiteengaan van nul tot één. Laten we deze

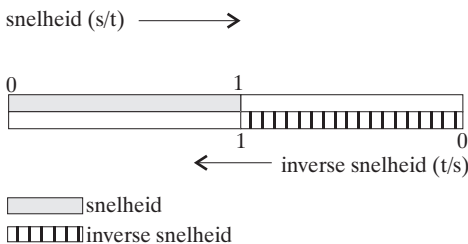

Fig. 2 Snelheidsbereik en invers snelheidsbereik

laatste de *inverse sector* noemen. De eenheidssnelheid, die identiek is aan de inverse eenheidssnelheid, dient als de grens tussen de sectoren.

Lokale versus globale standpunten

Op dit punt zouden wij willen wijzen op het belangrijke feit dat *ruimte* en *tijd*, ook al lijken zij zo drastisch te verschillen in ons bewustzijn, eenvoudigweg de twee aspecten zijn van beweging (snelheid), in vers gerelateerd aan snelheid. *De Geheime Leer* bevestigt dit:

*Ruimte en Tijd – deze twee zijn eenvoudig de vormen van DAT wat het Absolute AL is.*¹

Ruimte en Tijd zijn één.

De Purâna's leggen er de nadruk op dat *Vishnu* identiek is met *Tijd* en *Ruimte*.²

En uit *De Mahatma Brieven*:

*Het "Diepe" is Ruimte – zowel mannelijk als vrouwelijk.*³

Ofschoon ze in ons bewustzijn verschillend lijken, zijn ruimte en tijd hetzelfde vanuit het standpunt van het universum, daar zij slechts de twee aspecten van beweging zijn. Nu wij dit onderling symmetrische (maar inverse) karakter van ruimte en tijd begrijpen, wordt de mogelijkheid van het bestaan van de twee sectoren van het universum (Fig.3) volkomen logisch. De bewoners van de snelheidssector zien het universum alsof het doorgedrongen is in een driedimensionaal ruimtelijk kader, gekoppeld aan een scalaire voortgang van tijd. (De Sanskriet wortel *vish*, van *Vishnu*, betekent doordringen). De burgers van de inverse snelheidssector ervaren het universum alsof het doorgedrongen is in een analoog driedimensionaal tijdelijk raamwerk (zie Fig.3) gekoppeld aan een constante eendimensionale voortgang van ruimte. Aangezien onze ruimte hun tijd zou zijn en vice versa, kunnen voelende wezens in elk van beide sectoren van het fysieke universum niet vaststellen in welke sector zij zich bevinden omdat beide sectoren identiek zijn vanuit het gezichtspunt van die sector.

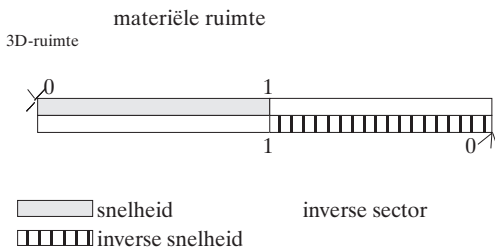

Fig. 3 De twee sectoren van het fysieke universum

Intussen zijn wij beland bij een ander belangrijk kruispunt waar wij kunnen profiteren van de kennis van *De Geheime Leer*. Een aanhaling uit de Inleiding:

*‘Haar ene absolute kenmerk, namelijk HET ZELF, de eeuwige, onophoudelijke beweging, wordt in esoterische taal de ‘grote adem’ genoemd, dat is de eeuwigdurende beweging van het heelal...’*⁴

Vergelijk dit ook met wat de Mahatma’s stellen:

*‘Wij zeggen en houden staande dat die beweging – de universele eeuwigdurende beweging, die nooit ophoudt of haar snelheid vergroot... maar doorgaat als een in beweging gezette molen, of er iets te malen is of niet...’*⁵

Het belangrijke punt dat wij moeten beseffen is dat wij mensen geneigd zijn te denken dat het natuurlijke gegeven, of uitgangspunt voor ieder verschijnsel, zoals wij gewend zijn dat te zien, de snelheid nul heeft. Maar, zoals bovenstaande aanhalingen bevestigen, het natuurlijke gegeven voor het universum is *voortdurende beweging met constante snelheid*, of er nu manifestatie (*manvantara*) is of non-manifestatie (*pralaya*) – denk aan de woorden ‘of er iets te malen is of niet’!

Nu is het nog maar een stap naar het erkennen dat deze constante eeuwigdurende beweging de *eenheidssnelheid* is die wij hebben beschreven in Fig.3. Derhalve is de nultoestand van het universum een onop-

houdelijk naar buiten gerichte voortgang van ruimte gekoppeld aan de analoge voortgang van tijd. Dit is precies wat onze astronomische waarnemingen aantonen – dat alle verafgelegen melkwegstelsels zich van elkaar terugtrekken. Astronomen beseffen nu dat dit niet een beweging is van de melkwegstelsels *door* de ruimte, weg van een of ander middelpunt, maar dat het de gestage expansie is van *de ruimte zelf*.

Het *Reciproque Systeem*⁶ is de algemene theorie van het fysieke universum die precies op deze grondstelling gebaseerd is – ze beschouwt beweging als het grondbeginsel van het universum en gaat ervan uit dat alle krachten en verschijnselen de verscheidene differentiaties of modificaties zijn van deze ene bestaande – beweging. *De Geheime Leer* zegt:

*‘De occultisten... beweren dat al de zogenaamde natuurkrachten, elektriciteit, magnetisme, licht, warmte, enz. stelling geen bewegingsvormen van stofdeeltjes zijn, maar dat ze... naar hun innerlijke bouw, de gedifferentieerde aspecten zijn van die Universele Beweging, die... in de Proloog wordt besproken.’*⁷

En uit *De Mahatma Brieven*:

*‘Het is beweging met de daaruit voortvloeiende strijd, neutralisatie, vereffening en correlatie, waaraan de heersende oneindige verscheidenheid te danken is.’*⁸

Zijn ruimte en tijd gekwantificeerd?

Het feit dat de universele beweging haar snelheid kan vertragen noch versnellen impliceert dat *snelheid gekwantificeerd is*, en dat het enig mogelijke de eenheidssnelheid is. Zodra eenmaal de eenheidssnelheid bestaat als uniforme naar buiten gerichte voortgang, wordt het mogelijk om er een naar binnen gerichte voortgang aan toe te voegen. Het reciproque systeem toont aan dat zwaartekracht niets anders is dan zo’n naar binnen gerichte voortgang. Maar deze naar binnen gerichte voortgang kan zowel naar binnen gericht zijn in ruimte als in tijd.

Gravitatie in ruimte komt voort uit de neerwaartse differentiatie van de oerbeweging, die materie produceert zoals wij die kennen. Aan de andere kant produceert de opwaartse differentiatie van de oerbeweging gravitatie in tijd, of de inverse gravitatie, die voortkomt uit de ‘materie’ van de inverse sector, namelijk, de inverse materie. Normaal treffen wij de inverse materiedeeltjes niet aan, om de eenvoudige reden dat zij aggregaten vormen in de driedimensionale tijd, en niet in de driedimensionale ruimte. Zij zijn breed en willekeurig gedistribueerd in ons driedimensionale ruimtelijke kader.

Nu zou de reden waarom ruimte en tijd in onze optiek zo verschillend lijken, duidelijk moeten zijn. Lokaal houdt de naar binnen gerichte beweging van gravitatie de naar buiten gerichte voortgang van ruimte in evenwicht en zien wij een stationaire ruimte. De resulterende buitenwaartse voortgang van tijd wordt echter niet ingedamd en wij zien haar als scalaire voortgang – scalair, omdat ongeacht het aantal dimensies dat tijd heeft, er geen geometrische verhouding is tussen deze en de dimensies van ruimte. In de inverse sector keert gravitatie naar binnen in tijd en vormt zij een tegenwicht tegen de naar buiten gerichte oerprogressie van tijd, waarbij zij een stationair, tijdelijk kader biedt.

Aangezien straling op eenheidssnelheid beweegt, ligt zij aan de grens van de twee sectoren en is zij zichtbaar vanuit elk van beide sectoren, ongeacht vanuit welke sector zij afkomstig is. Daarom zou de straling vanuit de sterren van de inverse sector zich moeten laten zien als straling van een hoge inverse temperatuur – dat wil zeggen, een lage temperatuur – en met absoluut isotrope ruimtelijke distributie. Dit is precies wat we waarnemen in de kosmische microgolf achtergrond! In feite kunnen wij met de reciproque systeemtheorie zelfs terecht komen bij de precieze waarde van de temperatuur van de achtergrondstraling. Aangezien conventionele theorieën

aannemen dat deze straling werd uitgezonden door de sterren van onze sector, hebben zij een harde dobber aan het in overeenstemming brengen van de absolute isotropie ervan met de bestaande niet-uniforme distributie van de sterrenaggregaten in de ruimte.

Een ander gevolg van het bestaan van de eenheidssnelheid is dat het de verhouding van een *eenheid* van ruimte ten opzichte van een *eenheid* van tijd moet zijn. Aldus toont het reciproque systeem aan dat zowel *ruimte als tijd gekwantificeerd zijn*. Wij herinneren ons wellicht dat rond de vorige eeuwwisseling Max Planck een soortgelijke verbijsterende ontdekking had gedebiteerd, dat energie gekwantificeerd is, en hierbij toonzettend was voor de daaropvolgende revoluties in de ontwikkeling van de wetenschap.

De oerprogressie (beweging) is altijd naar buiten gericht vanuit de eenheid. In het bekende driedimensionale ruimtelijk kader is ‘weg vanaf de eenheid’ dezelfde richting uit als ‘weg vanaf nul’. Maar binnen de eenheid (quantum) van ruimte is weg vanaf eenheid in de richting van de nul. Derhalve lijkt de oerbeweging op een eeuwigdurende *naar binnen gerichte* beweging in dit gebied. Aangezien gravitatie, zoals hierboven is aangegeven, altijd bestaat in oppositie met de oerachtergrondbeweging, manifesteert zij zich als een naar buiten gerichte beweging – dat wil zeggen, als een afstoten – in het gebied binnen het quantum van ruimte. Wij citeren *De Geheime Leer*:

‘De occultisten staan in hun overtuigingen dus niet alleen. Eigenlijk zijn ze ook niet zo dwaas dat ze zelfs de ‘zwaartekracht’ van de hedendaagse wetenschap tegelijk met andere *fysische* wetten verwerpen en in plaats daarvan *aantrekking* en *afstoting* aannemen. Bovendien zien ze in deze twee tegengestelde krachten slechts de twee *aspecten* van de universele eenheid.’⁹

‘Er bestaan krachten, naast de zwaartekracht, waarvan zij niets weten, en daarbij komt nog dat er, strikt genomen, geen

zwaartekracht is, maar alleen aantrekking en afstoting.^{7 10}

Door dit inzicht verklaart het reciproque systeem *alle vormen van bindingen* (cohesie) in vaste stoffen en berekent het (systeem) de interatomaire afstanden van alle substanties op accurate wijze.

Stelt u zich voor dat twee atomen naar elkaar toe bewegen. Zij kunnen elkaar niet dichter naderen dan een quantum ruimte omdat dit de kleinste ruimte is die er kan bestaan. Maar dankzij de inverse relatie tussen ruimte en tijd, kunnen de twee deeltjes zich *naar buiten gericht in tijd* (inwaarts gericht in ruimte) bewegen totdat een kracht- (beweging) evenwicht bereikt is. Het is deze verandering, van beweging in ruimte naar beweging in tijd, die plaatsvindt binnenin het quantum van ruimte, die de vreemde verschijnselen oproept van het quantum domein, zoals non-localiteit, het tunneleffect, het ontbreken van een vaste baan en dualiteit van golfdeeltjes, om er maar een paar te noemen.

Levensmaterie

Bovendien zien wij dat alle structuren in het fysieke universum wanneer zij aan hun lot overgelaten worden, zich spontaan bewegen van toestanden met meer structuur (of orde) naar toestanden met minder structuur. Met andere woorden, de beschikbare energie vermindert voortdurend. Maar in het geval van biologische *eenheden*, zoals de levende cellen of hogere vormen van leven, blijft het organisatie-niveau hetzelfde of neemt het toe, in tegenstelling tot wat te verwachten valt. Het is nog steeds een raadsel hoe er überhaupt leven mogelijk is in het stoffelijk universum als wij het bij zuiver mechanistische verklaringen houden.

Het reciproque systeem toont aan dat hoewel beschikbare energie verder afneemt in onze sector, het omgekeerde waar is in de inverse sector, namelijk de *inverse energie* vermindert spontaan. Dit komt neer op een toename van beschikbare energie vanuit ons standpunt bezien! Daarom ontdekken we dat wat wij een *levende cel* noemen ontstaat wanneer de

zuiver materiële structurele eenheid verbonden en geregeerd wordt door een *controle-eenheid*, opgebouwd uit de structuren van de inverse sector. Deze controle-eenheid lijkt natuurlijk non-lokaal. De Mahatma's beweren:

*'Leven als leven... kan in andere aspecten of fasen van de aldoordringende Kracht worden getransformeerd... Geest, leven en stof, zijn geen natuurlijke beginselen die onafhankelijk van elkaar bestaan, maar de gevolgen van combinaties die door de eeuwige beweging in de Ruimte worden voortgebracht.'*¹¹

*'Probeer het leven los van het organisme te onderzoeken... en wat blijft ervan over? Alleen een vorm van beweging.'*¹²

Samenvattend: de huidige opvatting is dat de verschijnselen van het fysieke universum *bestaan* binnen een kader van ruimte en tijd. In tegenstelling hiermee beweert het nieuwe paradigma dat scalaire beweging of snelheid, d.w.z. ruimte/tijd, de *inhoud* vormt van het fysieke universum – de enige inhoud. Verder hebben wij ontdekt dat er verscheidene snelheids- (bewegings-) domeinen zijn in het fysieke universum die niet sluitend weergegeven kunnen worden in het conventionele driedimensionale ruimtelijk referentiekader.

In alle gevallen waar theorie ernstig in conflict komt, wordt dit veroorzaakt door de Procrustesachtige pogingen om alle fysieke processen in te passen in het beperkte driedimensionale ruimtelijke kader. Het reciproque systeem toont aan dat er een toegevoegde sector is, *de inverse sector* die alleen kan worden weergegeven in het analoge driedimensionale *tijd-afhankelijke* referentiekader. De meeste mysterieuze astronomische verschijnselen waarvoor geen behoorlijke verklaring bestaat in conventionele theorieën blijken de normale inverse sector verschijnselen te zijn zoals die zich aan ons voordoen. Hoogenergetische kosmische stralen, kosmische microgolf achtergrond en gammastraal uitbarstingen zijn typerende voorbeelden.

Wij merken ook dat sommige inverse sector processen bredere implicaties hebben en relevant zijn voor de levenswetenschappen. Alle bizarre aspecten van de quantum verschijnselen volgen logischerwijze uit de discrete natuur van ruimte en tijd. Bovendien biedt het systeem van theorieën gebaseerd op de universele beweging een rationeel en begrijpelijk beeld van de realiteit die ten grondslag ligt aan de quantum fenomenen, dat de quantum theorie ons niet verschaft.

Uit: *The Theosophist* van juli 2000
Vertaling: A.M.I.

Noten

1. Blavatsky H.P., *The Secret Doctrine*, TPH, Chennai, India, 1978-9, deel II, 158
2. *Ibid.*, deel II, 612
3. Barker A.T., *The Mahatma Letters to A.P. Sinnett*, TPH, Chennai, India, 1979, 341
4. *The Secret Doctrine*, deel I, 2
5. *The Mahatma Letters to A.P. Sinnett*, 135
6. Meer informatie over de Reciproque Systeemtheorie is te vinden op <http://www.randomc.com/~rs/>
7. *The Secret Doctrine*, deel I, 147
8. *The Mahatma Letters to A.P. Sinnett*, 137
9. *The Secret Doctrine*, deel I, 604
10. *The Mahatma Letters to A.P. Sinnett*, 160
11. *Ibid.*, 156
12. *Ibid.*, 155

O God, geef licht in mijn hart
 en licht in mijn ziel,
 licht op mijn tong,
 licht in mijn ogen
 en licht in mijn oren,
 geef licht aan mijn rechter-,
 licht aan mijn linkerhand,
 licht achter mij en licht voor mij
 licht boven mij en licht onder mij,
 geef licht in mijn vezels
 en licht in mijn vlees,
 licht in mijn bloed,
 licht in mijn haar
 en licht in mijn huid.
 Geef mij licht,
 versterk mijn licht,
 maak mij tot licht.

Mohammed